

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/142156,70-rocznica-smierci-ppor-Mieczyslawa-Dziemieszkiewicza-ps-Roj-oraz-Bronislawa-Gn.html>
27.04.2024, 10:15

**70. rocznica śmierci ppor. Mieczysława
Dziemieszkiewicza ps. „Rój” oraz Bronisława
Gniazdowskiego ps. „Mazur” - 13 kwietnia 2021**

13 kwietnia 2021 r. we wsi Szyszki w powiecie pułtuskim odbyły się obchody 70. rocznicy śmierci ppor. Mieczysława Dziemieszkiewicza ps. „Rój” oraz jego podkomendnego Bronisława Gniazdowskiego ps. „Mazur”. Obaj zginęli, próbując wydostać się z obławy UB i KBW.

W uroczystościach wziął udział dr Mariusz Żuławnik, wicedyrektor Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej, który odczytał w imieniu prezesa IPN dr. Jarosława Szarka list skierowany do organizatorów i uczestników uroczystości. Wręczył także Reginie Świąteckiej, której rodzina pomagała oddziałowi „Roja”, repliki ryngrafów oraz złożył kwiaty i zapalił znicze na grobie „Roja” i „Mazura”.

Na uroczystości obecna była poseł na Sejm RP Anna Ewa Cicholska oraz rodziny Żołnierzy Wyklętych. Wartę honorową pełnili żołnierze 5. Mazowieckiej Brygady Wojsk Obrony Terytorialnej im. ppor. Mieczysława Dziemieszkiewicza ps. „Rój”.

Uroczystości zorganizował Społeczny Komitet Rodzin Poległych Żołnierzy Narodowych Sił Zbrojnych i Narodowego Zjednoczenia Wojskowego.

Mieczysław Dziemieszkiewicz „Rój”

Ur. 28 I 1925 r. w Zagrobach, pow. Łomża. Pochodził z patriotycznej rodziny, w latach okupacji niemieckiej związanej z Narodowymi Siłami Zbrojnymi (jego starszy brat Roman Dziemieszkiewicz „Pogoda” pełnił m.in. funkcję komendanta Powiatu NSZ Ostrołęka). Współpracował z NSZ i uczestniczył w tajnym nauczaniu na poziomie szkoły średniej, odbywającym się w Makowie Mazowieckim. Wiosną 1945 r. został wcielony do „ludowego” WP, skąd zbiegł i wstąpił do oddziału partyzanckiego NSZ (NZW) dowodzonego ppor. Mariana Kraśniewskiego „Burzę”. Początkowo dowodził drużyną, wyróżniając się odwagą osobistą w akcjach z zakresu samoobrony (w sierpniu 1945 r. został odznaczony Krzyżem Walecznych). Odrzucił amnestię z 1947 r. W odtworzonym wiosną 1947 r. „XVI” – Warszawskim Okręgu NZW objął funkcję komendanta Powiatu „Ciężki” – „Wisła” (pow. Ciechanów, część pow. Płońsk i Mława) i dowódcy oddziału partyzanckiego operującego na tym terenie. Po rozbiciu w czerwcu 1948 r. komendy okręgu kontynuował działalność niepodległościową. Na przełomie 1949 i 1950 r. podjął próbę odbudowania struktur „XVI” Okręgu NZW, rozszerzając zasięg działania podległych sobie patroli na pow. Pułtusk, Nowy Dwór Mazowiecki, (a nawet Wołomin), Mińsk Mazowiecki i Garwolin. Spośród ważniejszych akcji wykonanych przez jego oddział należy wymienić np. rozbrojenie posterunku MO w Barańcach, Gąsocinie i Czernicach Borowych, opanowanie miasteczka Baranowo, likwidację szefa PUBP w Ciechanowie czy zatrzymanie pociągów w Gołotczyźnie i Pomiechówku. Wydany przez agenturę, poległ 13 IV 1951 r. w walce z grupą operacyjną UB i KBW w Szyszkach, pow. Pułtusk.